

Het is eerder Pasen dan je denkt

U ontvangt deze Opnieuw als het goed is net voor Palmzondag 1 april. Deze zondag is de poort naar de Stille Week. Heel de veertigdagentijd is een tijd van voorbereiding op het feest van het licht, maar de Stille of Goede Week is dat in het bijzonder. Het is de week van de drie heilige dagen: Witte Donderdag, Goede Vrijdag en de Paaswake die uitloopt in het hoogfeest van Pasen. Het is te begrijpen dat veel mensen daar vier heilige dagen in zien, maar men moet niet vergeten dat op de avond van Witte Donderdag eigenlijk de Goede Vrijdag al begonnen is. De Joodse dagindeling wordt daarin gevolgd. Er zijn verschillende lezingen over, maar als vuistregel kan men hanteren dat wanneer er drie sterren aan de hemel staan er een nieuwe dag begint. De dag komt uit de nacht, zou je kunnen zeggen. Of, het licht wordt uit het donker geboren!

In ieder geval kennen we drie diensten. De dienst van Witte Donderdag waarin we de instelling van het heilig Avondmaal gedenken; de viering wijst ook terug op de achterliggende gedachte van het verhaal waarin Jezus met zijn leerlingen "aan tafel" gaat, namelijk de bevrijding uit het huis van de dood, het huis van de slavernij.

De dienst op Goede Vrijdag is samen met de Paaswake één dienst in tweeën uiteengelegd. En in de verbindende nacht zal er een nacht van waken plaatsvinden. Elders in dit nummer vindt u daarover meer.

Op de Goede Vrijdag staat het passieverhaal centraal. Deze keer zullen we aan de hand van kruiswegstaties de dienst op Goede Vrijdag vormgeven.

Een belangrijk element in deze eerste helft - de passiedienst - is, dat de oude paaskaars de kerk wordt uitgedragen en in de tweede helft - de paaswake - de nieuwe paaskaars wordt binnengedragen, als teken van de Opstanding.

Na deze dienst zullen we dan ook het glas heffen. De vastentijd is immers voorbij. We mogen ons opmaken voor de Paasjubel op de Paasmorgen.

Paasontbijt

Maar voor wie wil is er eerst het paasontbijt om acht uur in de morgen. Het is al jaar en dag de gewoonte op de ochtend van de Paasmorgen samen te eten met de leden van alle kerken.

Een groep vrijwilligers is hard bezig een en ander voor te bereiden. Bij de ingang van de kerkzaal zal steeds een mogelijkheid zijn u op te geven voor dat ontbijt, want de voorbereidingsgroep moet natuurlijk wel een beetje weten hoeveel mensen er komen.

Op zaterdagmiddag wordt de hal in gereedheid gebracht: de tafels moeten worden neergezet en gedekt. Daarvoor zijn vrijwilligers nodig. Hierbij een oproep om u te melden. Informatie kunt u krijgen van Gladys van Geenen. Van harte aanbevolen.

Paasmorgendienst

De Paasmorgendienst mag vooral een Paasjubel zijn. Een feestelijke dienst waaraan de Protestantse cantorij De Nieuwe Stad - onze eigen cantorij - en het koor Elkana van de Evangelisch-Lutherse gemeente meewerken.

En natuurlijk zullen we ook bekende (en misschien ook minder bekende) paasliederen zingen onder begeleiding van Matthias Havinga, onze organist en pianist.

De vijftig dagen van Pasen tot en met Pinksteren

De weg van de honderd dagen rond Pasen - vanaf de vijftigste dag *voor* Pasen tot en met de vijftigste dag *na* Pasen - hebben we met de dienst op Paasmorgen afgelegd, de eerste helft. We zetten onze reis nu voort met de tweede helft van de honderd dagen. Op die reis zullen kinderen worden gedoopt in de dienst van zondag 22 april. Ook een vreugdevolle gebeurtenis.

Wij wensen u en de uwen op weg naar het paasfeest betekenisvolle diensten toe en dan ook een vrolijk Pasen en vanuit Pasen gaan we op weg naar Pinksteren. We hopen dat velen ons op deze reis willen vergezellen.

Overdenking

ds. Jan van der Meulen

We zijn in de kerk en in de kerkdiensten weer op weg naar Pasen en met Pasen vieren we de opstanding van Jezus uit de dood. Maar sinds jaar en dag zijn er natuurlijk allerlei vragen om dat idee, dat begrip, opstanding heen blijven hangen.

Veel moderne mensen, ook trouwe kerkmensen zullen het moeilijk vinden om de opstanding te definiëren als een weer levend worden van een dood lichaam, levend zoals wij het gekend hebben.

Voor veel christenen is het niet letterlijk nemen van dit verhaal geen probleem, maar voor veel andere christenen wel.

Het is niet makkelijk om hierin met elkaar in de gemeente een duidelijke weg te vinden. We willen elkaar niets afnemen en we willen elkaar niets opdringen en dat heeft tot gevolg dat we vaak maar zwijgen over dit onderwerp, we zingen de paasliederen, we lezen de paasverhalen, maar we praten er niet zo makkelijk over.

Volgens de apostel Paulus staat of valt het christelijk geloof met het geloof in de opstanding. Kunnen we hem dat nog nazeggen en hoe begrijpen we dan de opstanding?

Misschien is het goed om bij Paulus zelf te rade te gaan, want de oudste berichten over de opstanding zijn niet in de evangeliën te vinden, maar in de brieven van Paulus en dan met name in hoofdstuk 15 van de eerste Corinthebrief. De Opstandingsverhalen uit de evangeliën zijn van later datum.

In de brieven van Paulus gaat het steeds om verschijningen van Jezus na zijn dood. Allereerst verschijningen aan mensen die hem bij leven hebben gekend, maar daarna ook aan iemand als Paulus, die door deze verschijning een volgeling van Jezus wordt. Hoe Jezus verschijnt en hoe hij te herkennen is, wordt bij Paulus nooit aangeduid. Dit in tegenstelling tot de evangeliën, waar veel meer wordt ingevuld en uitgetekend. Het heeft er alle schijn van dat de verhalen over de opstanding gaandeweg zijn uitgegroeid van mededelingen over verschijningen tot geheel uitgewerkte verhalen over het lege graf en Jezus' lichamelijke opstanding. Hoe verder weg van de oorspronkelijke gebeurtenis hoe meer inkleuring de verhalen krijgen. Het evangelie van Marcus is heel summier over de opstanding, maar de daaropvolgende evangeliën van Lukas, Mattheüs en Johannes breiden de verhalen meer en meer uit.

Voor een eigentijdse omgang met het gegeven van de opstanding kan Paulus ons misschien een beetje op weg helpen.

In hoofdstuk 15 van zijn eerste Corinthebrief stelt hij de vraag: hoe worden de doden opgewekt? Hoe zouden hun lichamen eruit moeten zien? Om vervolgens direct zichzelf in de rede te vallen met de uitroep: Dwaas die u bent! Als u iets zaait, moet het eerst sterven voordat het tot leven kan komen. De conclusie moet zijn dat Paulus de opstanding niet ziet als het weer levend worden van een dood lichaam. Het is een domme gedachte als je zo letterlijk over de opstanding denkt, zegt Paulus eigenlijk. Wij mensen sterven, we gaan dood, dat is zeker. Wat daarna komt weten we niet, dat ligt in Gods hand. Maar Paulus zegt niet : dood is dood! Paulus ziet het sterven als een gezaaid worden en de opstanding als de oogst. Dat is een beeld bij Paulus en ik zou ook willen zeggen een beeld van Paulus.

Als je Paulus aandachtig leest dan zie je dat hij schrijft en denkt vanuit zijn eigen voorstellingswereld en dat is een samengaan van Grieks en Joods denken. De tegenstelling tussen hemelse en aardse lichamen is een Griekse gedachte. En daarbij is het hemelse volmaakter dan het aardse. Bovendien wordt het aardse vergankelijk gedacht en het hemelse onvergankelijk. Paulus ontleent zijn beelden over de opstanding mede aan het toenmalige weten en de toenmalige voorstellingen over hemel en aarde, die niet meer de onze zijn.

Ook het beeld van de graankorrel die sterft en schijnbaar in een heel andere gedaante uit de grond tevoorschijn komt weerspiegelt het toenmalige denken.

Het zijn voor Paulus beelden die hij gebruikt om zijn ideeën over opstanding uiteen te zetten.

Paulus combineert Griekse, Joodse, en Bijbelse beelden en ideeën. En als Paulus en de evangeliën al verschillend zijn dan mogen onze verhalen en onze ideeën m.b.t. de opstanding toch ook wel verschillend zijn en anders dan die van Paulus? Maar misschien kunnen we ons wel laten inspireren door de vrijmoedigheid waarmee Paulus over nieuw hemels leven spreekt. En ook de beelden van Paulus kunnen inspireren als we ze als beelden laten staan.

Kunnen we bijvoorbeeld niet zeggen dat Jezus opstaat in de christelijke gemeente, het lichaam van Christus? In een tafelgebed van Huub Oosterhuis dat wij ook wel gebruiken nu en dan staat dat mooi verwoord:

(Jezus) die gestrooid is in de akker als het kleinste van de zaden
die daar wacht een lange winter
in de stilte van de dood,
die als graan geogst wil worden
die als brood gedeeld wil worden,
om in mensen mens te worden.

Is dat niet een Paasgebeuren, een Paaservaring? Hopelijk kunnen we dat ook in onze gemeente en in contact de gemeenten om ons heen, de ELG, de PERKI, de PCG en anderen met Pasen weer beleven.

NIEUWS UIT DE GEMEENTE

Uit de kerkenraad van februari 2007

ds. Jan van der Meulen

De huidige 12+ groep zal opgaan in de 18+ groep. En tot de zomer zal er alleen de eerste zondag van de maand 12+ groep zijn. Op 11 maart zal de jeugdgroep op excursie gaan naar het verzetsmuseum.

De datum voor de gezamenlijke gemeentedag in De Nieuwe Stad van de Presbyterian Church of Ghana en de beide PKN gemeenten in Amsterdam Zuidoost, oorspronkelijk gepland voor 12 mei wordt vanwege bezet zijn van De Nieuwe Stad verplaatst naar zaterdag 19 mei.

Met de Evangelisch Lutherse Gemeente zullen we vrijdag 13 april een gezamenlijke gemeentemaaltijd houden.

In de gezamenlijke vergadering van het PERKI bestuur met een afvaardiging van de Protestantse kerkenraad is onder andere naar voren gekomen de wens van de PERKI om alle zondagen in De Nieuwe Stad te gaan kerken. Afgesproken wordt dat de Protestantse Gemeente een brief aan de beheerscommissie zal sturen met een bijlage van PERKI.

In de zaak van de collectezakken doet het moderamen het volgende voorstel:
In de eigen diensten en in de diensten samen met de ELG worden de blauwe collectezakken gebruikt. In diensten van de PGB samen met meer kerken dan alleen de ELG zullen de groene zakken gebruikt worden. Bij diensten in de Kleine Kerkzaal zullen de collectezakken niet op de liturgische tafel gelegd worden, maar op een apart tafeltje voor de liturgietafel. De kerkenraad neemt dit voorstel met één stem tegen aan.

Na de afhandeling van alle actiepunten besteedt de kerkenraad het grootste deel van de vergadering aan een oefening in geloofsgesprek aan de hand van een protocol dat ontwikkeld is door de commissie Identiteit Communicatie en Publiciteit (ICP).

Zie verder het artikel: 'Waarover praten zij?', dat hierna volgt.

De vergadering wordt afgesloten met een avondgebed.

Waar over praten zij? Een persoonlijk verhaal als uitgangspunt voor het geloofsverhaal

ds. Arjan van Lagen

De aanleiding

Onze gemeente zoekt haar eigen plek temidden van een multiculturele samenleving. Er is een levendige markt van religie en zingeving ook in Amsterdam-Zuidoost.

Waar staan wij als religieuze gemeenschap eigenlijk op die markt en wat hebben wij te bieden?

Onze gemeente is in vele opzichten een veelkleurige gemeente. Een gemeente waarin verschillende tradities, opvattingen en gewoonten samenkomen.

Een gemeente zonder een uitgesproken richting. Van deze "nood" willen wij een deugd maken: wie zich in ons midden voegt, mag nooit het gevoel krijgen er niet bij te horen of aan de rand te staan.

Toch is het belangrijk om als gemeente te weten wat we met elkaar delen, wat we dragen met elkaar. Om hier achter te komen willen we met elkaar in gesprek gaan. Een instrument daartoe is het geloofsgesprek. Dit houdt in met elkaar spreken over wat geloof voor een ieder van ons betekent, elkaar proberen uit te leggen wat je innerlijke drijfveren zijn, wat je relatie met God is. Dit alles in relatie tot de gemeente waartoe wij allemaal behoren. Als we weten

wat we met elkaar delen, wat we met elkaar dragen, kunnen we ook - beter - naar binnen en naar buiten toe vertellen wie we zijn.

Commissie ICP

Om dit proces te sturen, heeft de kerkenraad de commissie Identiteit, Communicatie en Publiciteit in het leven geroepen. Deze commissie is hard aan het werk gegaan en heeft een methode - een weg - gezocht om helder te krijgen waar wij op de markt van spiritualiteit en zingeving staan en wat wij te bieden hebben. Een methode die het mogelijk maakt dat eenieder hierover mee kan praten. De kerkenraad zal daarin voorgaan - dat is zijn taak!

Het project start met het geloofsgesprek: wie zij we en wat doen we? Kunnen we benoemen wat we met elkaar delen en dat gezamenlijk uitdragen?

Vervolgens: hoe zijn we daarover met elkaar en met onze omgeving in gesprek, zodat ons verhaal ook klinkt.

Tenslotte, met welke publicitaire middelen ondersteunen we dat?

Maar zover is het nog niet. Eerst moeten we dat geloofsgesprek oefenen en daartoe kwamen we als kerkenraad op dinsdagavond 13 februari bij elkaar.

Hoe gaat zo'n geloofsgesprek?

De kerkenraad werd opgedeeld in vier groepen van zo'n vijf, zes mensen. Voor wat we willen gaan doen, is een rustige plek nodig. Een goede omgeving kun je het ook noemen. Als het om geloof gaat - maar niet alleen dan - is er iets nodig van vertrouwdheid, ook van veiligheid, want het gaat hier wel om een persoonlijk verhaal. Een verhaal dat door een van de mensen is opgeschreven. Dat verhaal staat centraal en is uitgangspunt voor het gesprek. Daar is natuurlijk wel enige leiding bij nodig en daarom was er ook een voorzitter om dat gesprek te leiden. En dan is er ook nog iemand die de belangrijkste punten vastlegt in een verslag, een verslaggever.

Wat is een persoonlijk verhaal?

Onder de titel "Wat mij beweegt" schrijft een van de deelnemers aan de groep een persoonlijk verhaal. Daarin zegt hij of zij op een eigen manier iets over de volgende onderwerpen: wat betekent voor mij een geloofsgemeenschap, wat betekent de Bijlmermeer voor mij als plek van deze gemeente en welke richting kies ik in de verscheidenheid van geloofstradities? Zo'n stukje is niet langer dan twee pagina's, maar het mag ook minder.

De ervaring van elk van de vier groepen was zeer positief. Met aandacht en soms ook met ontroering werden deze persoonlijke verhalen aangehoord en daarna besproken.

Hoe verloopt het gesprek?

Dat gesprek wordt in drie ronden gevoerd.

In de eerste ronde reageren de deelnemers naar aanleiding van het verhaal "Wat beweegt mij" van een van hen. Wat herken je in het verhaal, wat raakt je, wat is bij jou anders, wat roept tegenspraak op, etc.

In de tweede ronde vragen de deelnemers zich af welke verscheidenheid uit de reacties spreekt. Hoe kun je van daaruit tot elkaar bijdragen, in gesprek, in debat, maar ook door elkaar te inspireren en te ondersteunen.

In de derde ronde gaat het op conclusies af. Wat geven we door vanuit dit gesprek als kenmerkend voor onze gemeente. Waarin is onze gemeente uitdagend, waarom is het goed daar te zijn?

Doel van de geloofsgesprekken

De bedoeling van het geloofsgesprek is enerzijds om elkaar in alle verscheidenheid te leren kennen en waarderen, tot elkaar bij te dragen. Naar binnen gericht dus. Anderzijds trachten we via deze weg een antwoord te vinden op de vraag wie en wat wij als gemeente zijn en hoe wij ons wervend kunnen presenteren. Naar buiten gericht.

Wordt u ook uitgenodigd om deel te nemen aan een geloofsgesprek?

Ja. Het is de bedoeling dat zoveel mogelijk gemeenteleden -jong en oud, actieve en minder actieve gemeenteleden, mannen en vrouwen- meedoen.

De bedoeling is dat u op initiatief van een van de kerkenraadsleden hiervoor wordt uitgenodigd.

Als u echter al popelt om mee te doen, wacht dan niet af maar meldt dit alvast bij een van de kerkenraadsleden of bij een lid van de werkgroep ICP.

Tot slot

We gaan er van uit dat we langs deze weg een aantal kenmerken van onze gemeente op het spoor komen en daarmee onze plaats vinden op de markt van spiritualiteit en zingeving. Op die manier kunnen we helder maken wat wij te bieden hebben als Protestantse Gemeente te Bijlmermeer.

Wilt u uitgebreidere informatie over de werkzaamheden van de werkgroep dan kunt u het verslag hierover opvragen bij de leden van de werkgroep ICP Nel Klaver, Wolter Koolstra, Arjan van Lagen, Jan van der Meulen en Jaap de Visser

Ouderenkring

Ans Odinot

De Ouderenkring vierde deze keer de voorbereiding op Pasen met het lezen van gebeden bij de kruisweg staties, van de ter-dood-veroordeling tot de graflegging en de opstanding.

Het was een sfeervolle ochtend, waarin ook ruimte was voor vragen en voor onderling gesprek.

De volgende keer, donderdag 19 april, zal Haydy Nelson ons komen vertellen over de Oecumenische Vrouwensynode. Eenieder is van harte uitgenodigd tussen half tien en tien uur in De Nieuwe Stad.

O God,

mens te zijn: medemens, zo wilt U dat we zijn. Ieder is waardevol, een kind van U.

Help ons vandaag met open ogen mensen te beschermen waar dat nodig is; help ons waardig mens te zijn en zó verder te leven in de Geest van Jezus Christus, onze Heer.

Een nacht van waken

ds. Arjan van Lagen
Frank Odinot

Evenals vorig jaar houden we weer een nachtwake, maar deze keer niet in de paasnacht, maar in de nacht ervóór: van vrijdag 6 op zaterdag 7 april.

Het wordt een nacht van bezinning over begin en einde, stilstand en vooruitgang, wanhoop en perspectief, verdriet en troost. Elk uur is er een korte viering, die in de tussenliggende tijd met elkaar wordt voorbereid.

Op Goede vrijdag na de dienst van 20.00 tot 21.00 uur blijven we in de kerk en kunnen mensen zich aansluiten. Wie van de sfeer wil proeven kan een tijdje blijven en eventueel later weer weggaan, of zich 's morgens bij ons voegen. Er is in ieder geval al een groep jongeren die zich aansluit.

Met de inspirerende herinneringen van vorig jaar in ons hoofd zien we opnieuw uit naar deze nacht, die net als vorig jaar weer ongelooflijk snel voorbij zal blijken te gaan.

Wie meer informatie wil of al zeker weet te willen meedoen kan zich met bovengetekenden in verbinding stellen.

Samen zingen, een uitnodiging

ds. Jan van der Meulen

Op zaterdag 19 mei 2007 wordt er een gezamenlijke gemeentedag georganiseerd van de Protestantse Gemeente te Gaasperdam, de Presbyterian Church of Ghana, Amsterdam Congregation en de Protestantse Gemeente te Bijlmermeer. Dit is de eerste gemeentedag van deze drie gemeenten samen en deze dag wordt georganiseerd vanuit de Associatiecommissie die sinds september 2006 aan het werk is. In die commissie zitten vertegenwoordigers van de Protestantse

gemeentes van Gaasperdam en Bijlmermeer en de Ghanees Presbyteriaanse gemeente.

De bedoeling is om nauwer met elkaar te gaan samenwerken in de nabije toekomst. Een eerste stap is dan om samen iets te doen. Zondag 7 januari hadden we een eerste gezamenlijke kerkdienst en voor 19 mei is een gemeentemiddag gepland.

We willen deze middag organiseren rond het zingen. Samen zingen en luisteren naar zang uit de verschillende gemeenten, dat staat ons voor ogen. Zingend kunnen we elkaar misschien makkelijker nader komen dan discussiërend.

Maar alleen maar zingen zonder eten en drinken, dat kan natuurlijk ook niet. Na het zingen willen we dan ook samen eten en daarmee onze gemeentemiddag afsluiten. Het uitgewerkte programma krijgt u nog uitgereikt door middel van een flyer, maar de volgende gegevens moet u nu alvast noteren.

Datum: zaterdag 19 mei 2007
Plaats: de nieuwe stad
Aanvang: 15.00 uur
Afsluiting: 18.30 uur

U bent allemaal van harte uitgenodigd om te komen. Voor meer informatie kunt u terecht bij Jaap de Visser of Jan van der Meulen van de Associatiecommissie. De andere leden die onze gemeente vertegenwoordigen in de Associatiecommissie zijn: Arjan van Lagen, Irma Blits, Jannetta Bos en Corine Noordzij.

In memoriam Jeroen Herst

Jan Kok

Op 19 februari is Jeroen Herst overleden. Een week later is hij in aanwezigheid van zijn vrouw Gerda, broer en zusters en verdere familie en vrienden, op de Nieuwe Oosterbegraafplaats begraven.

Jeroen is tachtig jaar oud geworden. Hij werd geboren in Nederlands Indië (Indonesië) en is kort na de oorlog naar Nederland gekomen.

We kenden Jeroen (volut Junius, hij was in juni geboren) als een trouw kerkganger die in De Nieuwe Stad zijn vaste plaats had. Hij heeft zich lang actief ingezet voor de gemeente, vooral als diaken; in dit ambt was hij nauw betrokken bij de opbouw van BOKS (het Kringloopcentrum), en ook werkte hij mee aan de distributie van Opnieuw.

Jeroen was niet alleen een groot muzikliefhebber maar ook een enthousiast muziekbeoefenaar die graag ook over gitaarmuziek vertelde.

Maar vooral was Jeroen een heel aimabel persoon, die altijd een vriendelijk woord voor je had na de dienst of over de heg als ik voor het boodschappendoen langs de tuin van Gerda en Jeroen fietste.

Jeroen Herst laat dierbare herinneringen achter. Wij wensen Gerda en de familie veel sterkte toe.

Maak kennis met: de nieuwe Scriba

Frank Odinot

De nieuwe Scriba, Hilda Karsijns, werkt op de Basisschool Goeman Borgesius in Geuzenveld-Slotermeer. Zij is daar groepsleerkracht van groep twee, coördinator en 'remedial teacher'.

'Remedial teaching' is extra ondersteuning voor kinderen die dyslectisch zijn of die leer- of ontwikkelingsproblemen hebben zoals problemen met lezen, spellen, rekenen of schrijven. Zij vindt het een leuke school. Er wordt veel aandacht besteed aan taalonderwijs en dat is wel nodig ook. Dit gebeurt met de 'Piramide methode' in de onderbouw.

'Ondersteunen van heel veel taal (Nederlands)leren en alle andere ontwikkelingsgebieden stimuleren, dáár draait het om bij Piramide. De ontwikkeling van de kleuters wordt gestimuleerd en gevolgd. Dit gebeurt op alle gebieden, bijvoorbeeld: waarnemen, taal, denken, het omgaan met emoties, omgaan met elkaar, motorische vaardigheden en kunstzinnige ontwikkeling.'

Zelf heeft zij drie jongens, die inmiddels allemaal het huis uit zijn.

In haar flat in de Bijlmer zijn veel boeken aanwezig, want lezen is haar grote hobby.

Hilda komt oorspronkelijk uit Groningen. Op haar dertiende jaar verhuisde ze naar Hengelo(O).

Ze studeerde later aan wat toen de 'kweekschool' heette. Na haar afstuderen vond ze na veel solliciteren een baan op het voormalige eiland Urk.

"Een gesloten gemeenschap, waar ik me heel vaak niet thuis voelde. Ik bleef kerkelijk dan ook verbonden met de gemeente van Hengelo(O). In die gemeente heb ik ook mijn belijdenis gedaan. Voor de gemeente op Urk lag dat wat moeilijk."

"Daar zou ik het geloof niet gevonden hebben," concludeert zij dan ook.

Hilda is van huis uit gereformeerd. Haar moeder was niet zo streng, waardoor bijvoorbeeld dansles tot de mogelijkheden behoorde.

Via Renkum, Vlaardingen en Wageningen kwam ze in Amsterdam terecht.

In 1978 was ds. Rijper predikant van Bijlmermeer, Watergraafsmeer en Diemen.

Daar was zij actief in het pastoraat; een goede periode, vindt ze.

Nu wordt ze dan scriba, wat wil zeggen, dat ze secretariaatswerkzaamheden doet voor de Kerkenraad, maar geen notulering.

Hilda vindt het een uitdaging; het is helemaal nieuw voor haar en een hele stap. Iets heel anders dan met kinderen bezig zijn.

De manier van bezig zijn met het geloof in onze gemeente spreekt Hilda aan.

"Ik heb ook alle antwoorden niet. Daarom heet het ook geloof."

Hilda is iemand die van aanpakken houdt en wij kunnen er dan ook wel vanuit gaan, dat haar nieuwe vrijwilligerstaak bij haar in goede handen is.

De nieuwe gemeentegids

namens de werkgroep vrijwilligerszorg,
Marja Engelage, Marga Blom, Jaap Koolstra

Bij deze Opnieuw van april heeft u ook de nieuwe uitgave van de adressengids 2007 van de Protestantse Gemeente Bijlmermeer ontvangen. Uiteraard zijn er de nodige mutaties geweest - wij zijn uiteindelijk een 'levende gemeente' - maar nieuw in deze gids is dat een overzichtelijke alfabetische namenlijst met telefoonnummers is opgenomen. In het voorwoord van de gids wordt de betekenis ervan toegelicht.

Ook nieuw zijn de 'visitekaartjes'. Zo heeft de kerkenraad onderstaande omschrijving als visitekaartje boven de namenlijst opgenomen.

*De kerkenraad heeft de volgende opdracht vanuit inspiratie door de Geest.
Hij vertegenwoordigt en bestuurt de gemeente, formuleert in overleg met de gemeente het beleid en scheidt de voorwaarden voor een goed functionerende gemeente, zowel spiritueel als materieel.*

Het moderamen en de werkgroep vrijwilligerszorg hebben eveneens hun visitekaartje afgegeven. Zo is het voor een ieder duidelijk waar de kerkenraad, moderamen en werkgroep vrijwilligerszorg voor staan.

Deze visitekaartjes zijn het resultaat van de 'derde-ronde' gesprekken die de werkgroep vrijwilligerszorg met de groepen is aangegaan. U heeft hierover al eerder kunnen lezen in vorige Opnieuws. Het begon met de introductie van de gavengerichte methode, vervolgens de individuele gesprekken en nu de 'derde-ronde' gesprekken.

De commissie vrijwilligerszorg waardeert het dat steeds meer groepen met ons in contact zijn voor zo'n gesprek. Met de groepen waar dat nog niet het geval is nemen we in de loop van 2007 contact op om, als zij dit op prijs stellen, samen te werken aan hun visitekaartje.

Bent u al nieuwsgierig geworden en wilt u graag snel aan de beurt komen dan mag u ook één van ons bellen of mailen.

Marja Engelage m.engelage@kpnplanet.nl,
Marga Blom admar.blom@planet.nl,
Jaap Koolstra meraa.lebailly@zonnet.nl

Een geslaagde ouderendag

namens de diaconie,
Ans Odinot

Het 'levenslied' was een vrolijk onderdeel van de ouderendag die de diaconie op dinsdag 20 maart had georganiseerd. Er werd voluit meegezongen door de aanwezigen met het muzikale duo, dat ons op gitaar en accordeon begeleidde. Aan het begin van de dag hebben we elkaar verteld, hoe we in Amsterdam zuidoost en in deze kerk terecht zijn gekomen. Dit werd ingeleid met een komisch verslag door Jos de Boer van haar lange verblijf in de Bijlmer en de periode daarvoor.

Een bijzonder moment was bijvoorbeeld toen in een nieuw gebouwde flat voor de eerste keer de lichten aangingen.

En de belevenissen rond de kerk in het inloopcentrum Bijlmerplein, waar iemand het kruis een keer op zijn hoofd kreeg. Later volgden de locatie Open School Bijlmer en de 'oude Nieuwe Stad.'

De gesprekken waren zeer geanimeerd en de lunch smaakte daarna prima.

De dag werd afgesloten met een kort liturgisch moment, waarin de canon werd gezongen:

'Ik stel mijn vertrouwen op de Heer mijn God.'

Kinderpagina

Hoi Allemaal,

De veertigdagentijd is bijna afgelopen. Alleen Palmzondag nog en dan is het al Paaszondag. (Ik moet toch echt eens de kerstkaarten opruimen. Maar het staat zo gezellig). De week tussen Palmzondag en Paaszondag wordt ook wel de stille week genoemd. In deze week denken we een beetje meer aan het lijden en sterven van Jezus. Misschien een beetje droevige week, maar gelukkig wordt alles met Pasen weer goed.

Margje

Het was de zaterdag voor Pasen. In stilte verliet Jacki de kerk. Als ze heel eerlijk was, moest ze bekennen dat ze blij was dat de kerkdienst was afgelopen. De dienst was, net als de Goede Vrijdag dienst, lang en saai geweest. Ze had een hele tijd stil moeten zijn, en daar was ze niet goed in. Bovendien had ze andere, leukere dingen aan haar hoofd.

Het was een traditie in haar familie dat elk jaar een gezinslid het paasfeest mocht verzorgen en dit jaar was Jacki aan de beurt. Ze mocht helemaal zelf bepalen wat er gedaan werd op de eerste paasdag. Ze was al weken bezig met de voorbereidingen en daar had ze veel plezier in. De meest wilde ideeën hadden de revue gepasseerd. Haar altijd praktische moeder had haar enthousiasme enigszins getemperd door haar te wijzen op de haalbaarheid van haar plannen.

"Wil je het Paleis op de Dam afhuren of zo?", had ze gezegd. Uiteindelijk was er maar een klein beetje van al haar ideeën overgebleven. Toch twijfelde Jacki er geen seconde aan dat dit ook leuk zou worden. En het was een stuk minder werk. Buiten de kerk zag ze Nienke en begroette haar. "Neem je het nieuwe boek van Paul van Loon mee vanavond?", fluisterde Jacki "Alleen als ik je 'Meester Jaap' boek mag lenen," reageerde Nienke zachtjes. "Deal," zei Jacki net iets te hard. "Sst," siste Nienkes moeder. Jacki en Nienke giehielden. "Tot zo," fluisterde Nienke. "Tot zo."

Nienke en Renate zouden helpen bij voorbereiden van het zeer uitgebreide paasontbijt en daarom had Jacki het voor elkaar gekregen dat ze mochten blijven slapen.

De volgende morgen om zes uur ging de wekker af. Jacki gaapte. Ze hadden iets te lang door gekeet gisteravond. Na een kussengevecht, een griezilverhaal uit het boek van Nienke, het uitwisselen van de laatste schoolroddels over wie met wie gaat, en nog een kussengevecht, waren ze rond half twee in slaap gevallen. Nienke was inmiddels ook nog wakker, maar Renate lag nog rustig door te ronken.

"Hé, slaapkop, wakker worden!" Jacki sjorde aan de slaapzak.

"Dat moet je zo doen," zei Nienke en ze pakte de kan met water die naast haar stond en gooide de inhoud ervan leeg boven het gezicht van de slaapkop. Renate gilte het uit.

"Zo die is wakker," merkte Nienke droog op.

Renate trok het kussen van Nienke's matras en gaf haar er een mep mee. Nienke pakte vervolgens het kussen van Renate en wilde haar een mep teruggeven, maar die dook net op tijd weg, waardoor het kussen Jacki raakte. En zo was het derde kussengevecht binnen de laatste tien uur geboren.

Even later hoorden ze een flink gebons op de slaapkamer deur.

"Sinterklaasje, kom maar binnen met je knecht," zong Jacki. Renate en Nienke kregen een lachstuip.

"Kan het wat stiller! Er proberen mensen te slapen," riep de boze stem van Jacki's zus.

"Chagrijn," mompelde Jacki.

"Als we het paasontbijt nog voor Pinksteren klaar willen hebben moeten we wel zo langzamerhand beginnen," merkte Jacki op.

"Eerst hebben we nog Hemelvaart, zei Renate, "Tussen Pasen en Pinksteren zit Hemelvaart"

"Maakt niet uit, een paasontbijt met Hemelvaart is ook te laat. Dan laten ze mij nooit meer een feest organiseren."

Twee uur later zaten de families van de meiden te genieten van het zeer uitgebreide paasontbijt. Jacki had het verhaal over de opstanding van Jezus als gedicht opgeschreven. Om de beurt mochten de gasten een gedeelte lezen. Het was een groot succes.

Wordt vervolgd.

Puzzel (oplossing elders in dit nummer)

- 1: Welke gebeurtenis vieren we met Pasen?
 - a Het begin van de lente.
 - b Het sterven van Jezus Christus.
 - c De vruchtbaarheid van de natuur.
 - d Het weer levend worden van Jezus.
- 2: Wie heeft Jezus verraden?
 - a Zijn volgeling Petrus.
 - b Zijn volgeling Judas.
 - c Zijn volgeling Thomas.
 - d Zijn volgeling Johannes.
- 3: Waarom werd Jezus gekruisigd?
 - a Omdat Hij de Joodse wet had overtreden.
 - b Omdat Hij in opstand kwam tegen de Romeinen.
 - c Omdat Hij zichzelf met God gelijk stelde.
 - d Omdat Hij de tafels in de tempel omver had gegooid.
- 4: Wat zei Jezus vlak voor Hij stierf?
 - a Mijn God, waarom hebt U Mij verlaten.
 - b Mijn God, wilt u wraak nemen op Mijn moordenaars.
 - c Mijn God, laat deze beker aan Mij voorbijgaan.
 - d Mijn God, dit heb Ik niet verdiend.
- 5: Wat gebeurde er nadat Jezus stierf?
 - a Niets bijzonders, de meeste mensen gingen weer naar huis.
 - b Er brak een opstand uit onder Zijn volgelingen.
 - c De soldaten verlootten Zijn kleren onder elkaar.
 - d Het gordijn in de tempel scheurde en er was een aardbeving.
- 6: Wie was de eerste die Jezus zag nadat Hij levend was geworden?
 - a Zijn vriend Johannes.
 - b Zijn moeder Maria.
 - c Maria van Magdala.
 - d Onzin, niemand heeft gezien dat Jezus weer levend geworden is.
- 7: Wat deed Jezus nadat Hij weer levend was geworden?
 - a Hij verscheen aan Zijn discipelen en daarna ging Hij naar de hemel.
 - b Hij verscheen aan iedereen die bij Zijn kruisiging aanwezig was geweest.
 - c Hij trok ten strijde tegen degenen die Hem gekruisigd hadden.
 - d Hij werd koning en priester over Israël.

Wat is een gedicht?
Een verstekeling in de stilte
op woorden betraapt.

Deze uitspraak van Guillaume van der Graft was de vorige maand het uitgangspunt in onze bijeenkomst.

Iedere deelnemer had een gedicht of een andere poëtische tekst meegenomen om in de kring voor te lezen en daarbij te vertellen wat de motivatie van haar keuze was geweest. Zo kwamen verschillende dichters aan het woord: Gerrit Achterberg, Ida Gerhardt, Huub Oosterhuis, Gabriël Smit, maar ook tekstgedeelten uit het apocriefe boek Jezus Sirach en een uit het Hooglied. Daarbij nog een gedicht waarvan de dichter onbekend is en een gedicht van de moeder van één van de aanwezigen.

Divers als de meegebrachte gedichten was ook de daarbij passende muziekkeuze. Tweemaal muziek uit de Keltische traditie: mooie solo-en koorzang aan het begin van de bijeenkomst en aan het einde ervan muziek gespeeld op de 'tripleharp', een harp zoals die in de 14e eeuw gebouwd werd en nu opnieuw gereconstrueerd is. Ook hebben we geluisterd naar muziek uit de Elias van Mendelssohn en naar een gedeelte uit het Klarinetquintet van Brahms.

Het was weer een mooi samenzijn.

Impressie van een Opnieuw verspreider

Ongeveer tien uur:
de spanning stijgt,
als de drukker de boekjes bezorgt
dus spitsuur!
Zakjes voor de bezorgers met stickers
worden geplakt
dus buiten de bajes kan het ook!
Via lijsten voor de bezorgers
worden de boekjes geteld,
dus op je tellen passen!
Dan brengen we ze
met een paar anderen
naar de bezorgers.
Corrie, Christel en ik dus.

Willem Stam

Auto-ophaaldienst

Jos de Boer

De ophaaldienst is er voor mensen, die moeilijk naar de kerk kunnen komen. Indien u mee wilt rijden kunt u zich aanmelden bij Jos de Boer of bij de rijder van de desbetreffende zondag.

Voor de diensten gedurende Stille Week is niemand vast ingeroosterd. Wie naar deze diensten wil kan contact opnemen met een van de autorijders. Vanaf 8 april 2007 beginnen de diensten weer om 9.30 uur. Iedereen wordt dan weer afgehaald rond 9.00 uur.

	Nellestein	Kortvoort	Garstkamp
8 april	Henk	Jan	Henk
15 april	Marja	Ans / Frank	Marja
22 april	Jaap	Jaap	Tjitske
29 april	Henk	Anne	Henk
6 mei	Marja	Jan	Marja
13 mei	Henk	Ans / Frank	Henk

Een sfeerverhaal rond een museumbezoek

Luciën de Freitas

Ik ben niet zo 'n museummens. Niet dat ik er niets aan vind. Integendeel, maar door de drukte van alle dag kom ik er nauwelijks aan toe. Toen aan het einde van de dienst op 18 februari dominee Van Lagen de mededeling deed dat de daarop volgende zaterdag een bezoek aan het Joods Historisch Museum zou worden gebracht was ik verkocht.

De 'museumbende' van de PGB in het Joods Historisch Museum

Voor de jongeren

Het bezoek was in de eerste plaats bedoeld voor jongeren, in het bijzonder catechisanten, maar er mochten ook enkele ouderen mee. Arjan waarschuwde aan het einde van de kerkdienst nog: niet de jongeren gaan met de ouderen mee, maar omgekeerd!

Op de zaterdag ga ik meestal met mijn zoon naar het voetballen - hij probeert me te strikken voor een bestuursfunctie voor zijn amateurclub - maar toen hij mij belde voor 24 februari zegde ik hem af. We - de museumgangers - zouden om 13.00 uur vertrekken van station Ganzenhoef. Ik vertrok met de metro van 13.02 en ja hoor: goed getimed, want de rest stond al op het perron. Ik hoefde niet uit te stappen en ontving hen met open armen in 'mijn' wagon!

Onze gids

Het was een rit van ruim 10 minuten naar het Waterlooplein, en vervolgens drie minuten lopen naar het museum, waar Jaap Koolstra al wachtte. De jongeren zouden op de fiets vanuit de Bijlmer komen. Arjan pleegde een telefoontje waaruit bleek dat David een probleem had met zijn fiets, "maar ze komen er aan," zei hij geruststellend. "Ze zijn hier vlakbij!"

Inderdaad arriveerde het tienergezelschap vrij snel en we konden naar binnen. We werden op-gevangen door onze gids Dan (ik begreep van Arjan dat hij Daniël heet). Hij was een uur voor ons beschikbaar. Allereerst informeerde hij naar onze belangstelling. Omdat het een dag voor de catechisanten was mochten zij het zeggen: het werd het onderwerp 'geschiedenis'.

Indrukwekkend

Daniël had zijn zaken goed op een rij, want hij sprak honderduit, van tijd tot tijd door een van ons onderbroken voor een vraag. We bleven vrijwel het hele bezoek op één plek, maar wat we daar zagen, aangevuld met de informatie van onze gids, was heel indrukwekkend. We brachten nog een kort bezoek aan een kinderkeuken op de bovenverdieping waar de gids ook indrukwekkende dingen vertelde. Hij maakte op ons verzoek voor ons nog een groepsfoto en vervolgens liet hij ons vrij.

Drankje

Na in het restaurant nog wat gedronken te hebben gingen we op 'eigen gelegenheid' naar een foto-expositie over onder andere de Tweede Wereldoorlog. Omstreeks 16.15 uur stapten we weer op de metro. Een korte maar gezellige, doch bovenal leerrijke dag was ten einde. Ik beloofde mezelf gauw terug te gaan het Joods Historisch Museum om op mijn gemak mijn overigens geringe kennis over de Joodse cultuur in de meest brede zin van het woord, op te vijzelen.

NIEUWS VAN BUITEN DE GEMEENTE

Inloopmiddag in het Kerkcentrum De Drie Stromen

Elke donderdagmiddag van 13.00 uur - 15.30 uur is de kerk open voor iedereen die het gezellig vindt om een kopje koffie- of thee te drinken of een praatje met elkaar te maken. U bent dan van harte welkom. Hier zal altijd een luisterend oor aanwezig zijn. Ook is er gelegenheid voor het spelen van een spelletje of gewoon rustig even wat lezen.

Plaats: Driestromenkerk, Renswoudestraat 75 (tegenover de Boni)

Tijd: Elke donderdagmiddag van 13.00 uur tot 15.30 uur

Het graf van Jezus

ds. Cees van Veelen
in: 'Stroomopwaarts'

Vorige maand werd bericht dat het 'echte' graf van Jezus was gevonden.

Tot nu toe hadden we een graf van Jezus in de Graf-kerk in Jeruzalem. Er was een tweede mogelijk graf van Jezus vlak buiten de oude stad bijgenaamd 'Gordon's graf', naar de Britse generaal Gordon die overtuigd was dat dit het graf van Jezus was. Nu hebben we een derde graf van Jezus zo wil het in de documentaire die door Discovery Channel is uitgezonden.

Wie de documentaire gezien heeft kan de indruk hebben gekregen dat de makers wel erg overtuigd zijn van hun zaak en een deugdelijk wetenschappelijk bewijs hebben geleverd dat het hier echt gaat om het graf van wie wij uit de Bijbel kennen. Maar zo snel laat ik me niet overtuigen. Los van wat je er als gelovig mens van mag denken wil ik hier ingaan op het wetenschappelijk niveau van de documentaire en of de argumentatie klopt.

Om te beginnen: het gevonden graf in de wijk Talpiot stamt ongetwijfeld ongeveer uit de tijd van Jezus omdat de methode van begraven zoals in dit graf toegepast uniek is voor de eerste eeuw. Dat kan dus kloppen. Verder klopt ook dat op een van de kisten 'Jezus zoon van Jozef' staat ingekrast. Het probleem daarbij is dat de namen Jezus en Jozef zo veel voorkwamen dat het aantal personen dat in de eerste eeuw 'Jezus zoon van Jozef' genoemd kan worden in de duizenden moet lopen.

Volgens de statistiek van de makers van de documentaire was een van de 190 manspersonen een Jezus zoon van Jozef dus op een miljoenenbevolking zijn dat er een heleboel. Daarmee zijn we aan het eind gekomen van wat er mogelijk klopt.

Er bevond zich een kistje met de naam 'Juda zoon van Jezus' in het graf.

De documentairemakers verzinnen dan gewoon dat Jezus een zoon Juda zou hebben gehad. Met DNA-onderzoek tonen zij aan dat de persoon die in het kistje met de naam Jezus erop ligt niet via moederlijke lijn familie is van de persoon waarvan de botten liggen in het kistje met de naam 'Mariamene' erop. Dat betekent dat deze Mariamene niet de moeder of de zus van Jezus was maar verder is alles mogelijk: echtgenote, schoonzus, dochter, schoondochter... Er is geen enkele reden om voor de echtgenote te kiezen.

Ook wordt ons voorgehouden dat het woordje 'Mara' dat op deze kist staat, het Aramese woord voor 'heer' moet zijn. Alleen: Laat dit nu het enige kistje in het graf zijn waarvan de tekst in Griekse letters is geschreven en niet in Aramese.

Daarom moet je lezen: 'Mariamene oftewel: Mara.' Omdat een kwart van alle vrouwspersonen Maria, Mirjam, Mariamne of Mariamene heetten, is het wel handig om de roepnaam erbij te vermelden. Ook veel aandacht geven de onderzoekers aan de naam Jose die op een van de kistjes staat. Maar dit is domweg de korte vorm van Josef. Net als in onze dagen iemand met de voornaam Josephus als Jozef of Joop door het leven kan gaan en een Cornelis Cees wordt genoemd.

Veel werk wordt er gemaakt van het argument dat het toch erg toevallig is dat namen die bekend zijn als de namen van familieleden van Jezus samen in dit graf voorkomen. Maar zo toevallig is het niet.

Er is een familie vrijheidsstrijders uit de tweede eeuw voor Christus, de Makka-beeën, van wie de namen erg populair zijn in de tijd van de Romeinse bezetting. En het zou volstrekt niet vreemd zijn wanneer een ouderpaar dat hun eerste kind naar een van die vrijheidsstrijders noemt dat ook met een tweede doet. Dat je dus namen als Mattheüs, Johannes, Simon, Judas, Eleazer, Jonathan en Jozef in een familie tegenkomt is niet vreemd.

Er is alle reden om uit te sluiten dat dit graf iets met 'onze' Jezus te maken heeft. Om te beginnen komt zijn familie helemaal niet uit Jeruzalem, maar uit Nazareth. En als een familie van elders een graf in Jeruzalem laat maken, dan zou je op de kistjes ook die plaatsnaam tegenkomen, zoals Simon van Cyrene, of Paulus van Tarsis.

Verder is het zeer twijfelachtig of een timmermansfamilie, waar dan ook maar, een rotsgraf zou hebben kunnen bekostigen. Eenvoudige ambachtlieden werden in de grond begraven, min of meer zoals wij nu gewoon zijn te begraven. Wel werd meestal geen kist gebruikt maar het lichaam alleen in een doek gewikkeld.

Verder is het hele verhaal van deze documentaire in strijd met de informatie die de evangeliën geven. Waarom zou het lichaam van Jezus in het graf van Jozef van Arimathea gelegd zijn, als de familie zelf al een graf in Jeruzalem zou hebben gehad? Hoe zit het met een zoon en een echtgenote die volgens de evangeliën nooit hebben bestaan?

Het blijkt ook uit de reacties van archeologen en andere wetenschappers dat zij geen enkele wetenschappelijke waarde aan de documentaire toekennen.

Niet omdat zij bevooroordeeld zijn, maar simpelweg omdat het verhaal niet klopt.

De '15 cent actie' heeft resultaat gehad

Kerkbulletin

De actie "Help een kind met maar 15 cent per dag" heeft meer dan 1500 nieuwe donateurs opgeleverd! Ruim 6.000 mensen gaven 15 euro, genoeg om een kind 100 dagen eten te geven. Tweehonderd kerken hebben samen ruim 100.000 euro gegeven. En nog steeds komen de actiemunten binnen. Al deze giften bij elkaar betekenen, dat we ruim 4000 kinderen een jaar kunnen voeden. Oftewel: dat we onze partners kunnen steunen bij hun projecten voor voedselzekerheid, schoon water en onderwijs. Op de website www.15cent.nl vindt u enkele van deze projecten beschreven en voorbeelden van succesvolle acties van gemeenten. Vanwege het succes willen we deze actie graag voortzetten. Tussen Pasen en Pinksteren komen we met een campagne om ook mensen buiten de kerken te bewegen donateur te worden van Kerk in Actie. En om die campagne tot een

succes te maken, zullen we weer een beroep op u doen. Kortom: wordt vervolgd.

LEZERS SCHRIJVEN

Een voorjaarsochtend

Wim Boesser

Oudere leden van de Protestantse Gemeente waren op de voorjaarsochtend van 20 maart in De Nieuwe Stad uitgenodigd.

Het was een uitstekend georganiseerde bijeenkomst. Alle lof aan de vrijwilligers en predikanten!

Na een goede maaltijd en diverse versnaperingen werden we nog verrast met muziek en vele meezingers.

Ik en velen met mij, kijken uit naar de volgende bijeenkomst.

Oplossing van de puzzel op blz. 20:1d,2b,3c,4a,5d,6c,7a